

“มาศึกษาของที่มีอยู่แล้ว”

เทศน์ที่ สถานปฏิบัติธรรมป่าวิเวกสิกขาราม อ.พล จ.ขอนแก่น

พระอาจารย์วิชัย กัมมสุทโธ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ (เช้า)

วันนี้วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ จริงๆแล้วเราเกิดขึ้นมาในโลกนี้ มาศึกษาสิ่งที่มีอยู่แล้ว สิ่งที่มีอยู่แล้วในโลกนี้ มนุษย์ก็มีอยู่แล้ว สัตว์ก็มีอยู่แล้ว ภูเขาต้นไม้ก็มีอยู่แล้ว สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้วก็ดับไป เปลี่ยนแปลง ต้นไม้ก็มีอยู่แล้ว พันธุ์นั้นพันธุ์นี้เมื่อโตขึ้นก็ออกดอกออกผลออกเมล็ดก็มีการเกิดต่อเนื่องกันไป เป็นสิ่งที่มีอยู่อย่างนั้นเป็นอย่างนั้น มันมีอยู่แล้วทั้งนั้น เขาอาจจะสมมติเรียกว่าของเก่าก็ได้ ไม่ใช่ของใหม่แต่อาตมาก็พูดในแง่ว่ามันมีอยู่แล้ว ของเก่าก็เพื่ออะไร เพื่อไม่ให้ไปยินดีของใหม่ มันของเก่าๆซ้าๆซากๆ ก็ไม่ควรไปยินดีมันนะ อันนั้นมันพูดโดยของเก่า แต่ที่นี้เราพูดในแง่ของของมันมีอยู่แล้ว ต้นไม้มันก็มีก่อนเรา เราเกิดมามันก็มี เราตายไปมันก็มีของมันอยู่อย่างนั้น ธาตุ ๔ มันก็มีอยู่ของเขา ก่อนเราเกิดมันก็มีอยู่อย่างนั้น เมื่อเราเกิดมันก็ยังมียู่ เมื่อเราตายไปมันก็ยังอยู่ มันเป็นของที่มีอยู่แล้ว เป็นของเขาอยู่อย่างนั้น ทุกอย่างในโลก ไม่ว่าวัฏธรรมที่มีวิญญูณครองหรือไม่มีวิญญูณครอง เมื่อเกิดขึ้นมาแล้ว ก็สืบต่อเนื่องกันเป็นสาย สิ่งที่มีวิญญูณครองก็สืบต่อเนื่องออกลูกออกหลานแพร่พันธุ์ไป สิ่งที่ไม่วิญญูณครองเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็เสื่อมสลายเปลี่ยนแปลงรูปแบบของเขา ส่วนสิ่งที่มีวิญญูณครองนั้นเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ต้องดับไป มันเป็นของเขาอยู่อย่างนั้น มันมีของเขาอยู่อย่างนั้น ไม่ได้มีอะไรที่จะเกิน หรือไม่มีอะไรที่จะขาดไปจากความเป็นของเขาอยู่อย่างนั้น อันนี้เป็นเรื่องภายนอก เรื่องรอบตัวเรา สิ่งใดที่เกิดขึ้นแล้วสิ่งนั้นก็ดับไปเป็นธรรมดา เป็นอยู่อย่างนั้น เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้ว เป็นเช่นนั้นของเขาอยู่ตลอดเวลา เขาเรียกสังขตธรรม ธรรมที่มีปัจจัยปรุงแต่ง เมื่อมีปัจจัยปรุงแต่งเกิดขึ้นก็ย่อมมีความดับความสลายไปในที่สุด อันนี้เป็นกฎธรรมดา เป็นธรรมชาติของเขาอย่างนั้น เป็นอยู่อย่างนั้น ไม่มีใครจะไปตัดแปลงไปแก้ไขไม่ให้เป็นอย่างนั้นก็ไม่ได้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ต้องเสื่อมสลายไปดับไปในที่สุด นั้นเป็นอยู่อย่างนั้นนั่นเอง เหมือนลมฟ้าอากาศ ฤดูกาลเขาก็เป็นของเขาอยู่อย่างนั้น กลางวันกลางคืนก็มีอยู่อย่างนั้น เมื่อโลกตำแหน่งนั้นหมุนเข้าหาพระอาทิตย์ก็เป็นกลางวัน หมุนออกไปหลบพระอาทิตย์ก็เป็นกลางคืน ก็เป็นของเขาอยู่อย่างนั้น ฝนจะตกแดดจะออกฟ้าจะร้องก็เป็นไปตามเหตุ

ปัจจัยของเขา เมื่อมีเหตุอย่างนี้ก็ต้องเป็นอย่างนี้ เมื่อไม่มีเหตุอย่างนี้ก็ไม่ได้เป็นอย่างนี้
เมื่อมีเหตุอย่างนี้เมื่อเหตุนี้ดับผลก็ดับ เป็นอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา ที่นี้มาดูกายเรา กายนี้
ก็เป็นทีประชุมของธาตุทั้ง ๔ ประชุมกันเข้า ธาตุคินน้ำไฟลมประชุมกันเข้า หรือถ้าพูด
อีกอย่างเป็นธาตุ ๖ ก็มีอากาศธาตุคือช่องว่าง แล้วก็วิญญาณธาตุคือธาตุรู้ ประชุมกันเข้า
จึงเป็นสิ่งวัตถุที่มีวิญญาณครอง มีชีวิตเกิดขึ้นนั่นเอง อันนี้เขาก็เป็นของเขา รูปทุกรูป
ในโลกนี้ เมื่อเกิดขึ้นมาแล้วก็ต้องประกอบด้วยธาตุทั้ง ๔ ประชุมกันเข้า เป็นของเขาอยู่
อย่างนั้น จะไม่มีธาตุทั้ง ๔ ประชุมกันเข้าก็ไม่ได้ มันเป็นของมันอย่างนั้น เป็นตั้งแต่
ก่อนเราเกิด แม้แต่เราเกิดก็เป็น แม้แต่เราตายไปก็ยังเป็นอยู่อย่างนั้น รูปนี้เมื่อเกิดขึ้น
แล้ว ก็ย่อมต้องเสื่อมสลายไปสู่ความดับในที่สุด ก็เป็นอยู่อย่างนี้อยู่ตลอด ไม่มีรูปไหน
เกิดขึ้นแล้ว จะไม่เสื่อมสลายไปดับไปในที่สุดไม่มี เมื่อรูปนั้นมีความเสื่อมสลายมีความ
เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เวทนาก็ย่อมเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงของรูปนั้น เมื่อ
เปลี่ยนแปลงไปสู่ความเสื่อมสลายทุกขเวทนาก็เกิด เมื่อเหตุปัจจัยทุกอย่างพร้อมมูล
สบายอากาศทุกอย่าง สุขเวทนาก็เกิด บางครั้งไม่มีอะไรก็อุเบกขาเวทนาเกิด เวทนาก็
เป็นของเขาอยู่อย่างนี้ ไปตามเหตุปัจจัยของรูป เป็นอยู่อย่างนี้ มนุษย์จะเกิดมาก็ร้อยกั
ล้านคน ก็ต้องมาประสบมาพบของที่มีอยู่แล้วแบบนี้อยู่ตลอดเวลา ไม่มีใครที่จะไม่พบ
ประสบ เขาจึงเรียกว่ามันเป็นความจริง คือสัจธรรมนั่นเอง มันมีของเขาอยู่อย่างนั้น
จิตมันก็มีของมัน เมื่อมีรูปปรสกลืนเสียงสัมผัสธรรมารมณ์กระทบตาหูจมูกลิ้นกายใจ มัน
ก็ต้องมีวิญญาณธาตุคือธาตุรู้เกิด มันก็ต้องเป็นของเขาอยู่อย่างนี้ละ จะไม่ให้เป็นก็ไม่ได้
เมื่อรูปกระทบตาประสาทก็ต้องมีความรู้ทางตาเกิด มันเป็นของเขาอยู่อย่างนั้น เมื่อคน
ลมดับรูปกระทบตาก็ไม่มีจักขุวิญญาณธาตุเกิด มันก็เป็นของเขาอยู่อย่างนั้นตามเหตุตาม
ปัจจัย แม้แต่ธรรมารมณ์คิดนึก สัญญาเวทนาสังขารนะ เมื่อรับรู้สิ่งใดขึ้นมาแล้วหรือ
เมื่อเวทนาเกิดแล้ว สัญญาก็มีความจำความหมายเกิดขึ้น มันเป็นของเขาอยู่อย่างนั้น
ตลอด ไม่มีอะไรที่จะแตกต่างไปจากตรงนี้ มันเกิดขึ้นแล้วก็ดับไป เกิดขึ้นแล้วก็ดับไป
เป็นไปตามเหตุเป็นไปตามปัจจัยของสิ่งนั้น เหตุนั้นเราเกิดมาในโลกก็มาเรียนรู้สิ่งที่มีอยู่
แล้ว ไม่ได้แตกต่าง ไม่ได้พิศดารอะไรมากมายไปกว่าสิ่งที่มีอยู่แล้ว เหตุนั้นเมื่อเรา
เข้าใจจุดนี้ ก็ไม่สมควรที่จะดิ้นรนที่จะไปแสวงหาที่จะไปเดือดร้อน หรือทำอะไรที่มัน
เกินไปสู่ความเป็นอยู่ของมันอย่างนั้น เพราะโลกมันเป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วตั้งแต่เกิด เหตุ
นั้นเหมือนอากาศ เมื่ออากาศมันร้อนจัด เราจะไปเดือดร้อนกับความร้อนจัดก็ไม่มี

ประโยชน์ เมื่ออากาศหนาวจัด เราจะไปเค็ดร้อน ร้อนเนื้อร้อนใจกับอากาศที่ไม่มี
ประโยชน์ มีแต่ทำอะไร อากาศร้อนจะปรับปรุงอย่างไร จะหลบเข้าร่มอย่างไร
อากาศหนาวก็หาเสื้อผ้าใส่ เขาจึงเรียกว่าปัจจัย ๔ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มเป็นปัจจัย ๔
เป็นสิ่งที่ต้องอาศัยของชีวิตที่เกิดมานั่นเอง เรามีหน้าที่ที่จะต้องใช้สติปัญญาปรับปรุงอยู่
กับสิ่งเหล่านี้ต่างหาก ไม่มีหน้าที่ที่จะต้องไปเค็ดเนื้อร้อนใจกับสิ่งเหล่านี้ เพราะมัน
เป็นของมีอยู่แล้ว จะไม่ให้มันเป็นอย่างนี้ ไม่ให้มันเป็นอย่างนั้น มันก็เป็นของเขาอยู่
อย่างนั้น เพราะมันมีของมันอยู่อย่างนั้น มันเป็นส่วนนั้นของมันเอง เหตุนั้นเมื่อ
ทุกขเวทนาเกิด เราต้องทำสติทำสมาธิไปอยู่ในมือในเท้า หาที่หลบ ที่หลบไม่ใช่ความ
ยินร้ายต่อทุกขเวทนานั้น ที่หลบคือความรู้ความจริงของเวทนา มันก็เป็นของมันอย่าง
นั้น เราให้เจริญสติสมาธิอยู่ในอิริยาบถ อยู่ในงานการ อยู่ในอิริยาบถที่กระทำนั้นให้
มาก ให้มีกำลังของสติ กำลังของสมาธิ เหนือทุกขเวทนานั้น ก็เหมือนเราหาที่หลบแดด
นั่นเอง เราไม่มีหน้าที่จะไปยินดีไปยินร้ายต่อเวทนานั้น มันมีอยู่แล้วของมันเช่นนั้น
มันก็เป็นของมันอยู่อย่างนั้น มันก็แสดงความจริงของมันให้เราดู ว่ามันมีเหตุอย่างนี้ก็
ต้องเกิดอย่างนี้ เมื่อเหตุนี้ดับมันก็ดับไปตามเหตุตามปัจจัย ใครจะเกิดมาเมื่อมาประสบ
เช่นนี้ก็ต้องเป็นเช่นนี้ ไม่เลือกใคร ไม่เลือกเขา ไม่เลือกเรา นั่นละมันเป็นของเขาอย่าง
นั้น เหตุนั้นถ้าเราเข้าใจตรงนี้ ให้พยายามตั้งสติให้มัน ตั้งสมาธิให้มัน ตั้งปัญญาให้
มันคง อบรมจิตตัวรู้นี้ให้เกิดวิชาเกิดขึ้น ให้รู้ตามความเป็นจริงเห็นตามความเป็นจริง
เราจะได้อาศัยสังขารธรรม คือความจริงนั้นเป็นเครื่องอยู่นั่นเอง วันนี้ก็แนะนำพอคร่าวๆ
เอ้ามากินข้าว.